

Sygn. akt I C 342/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Elżbieta Zimnicka
Protokolant:	Marta Karpińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 maja 2015 r. w Legionowie sprawy

z powództwa (...) (...) z siedzibą w W.

przeciwko P. R.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt: I C 342/15

UZASADNIENIE

W dniu 02.01.2015 r. powód (...) (...) z siedzibą w W. wystąpił do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z powództwem przeciwko P. R. o zapłatę kwoty 41.305,83 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w ramach elektronicznego postępowania upominawczego.

Postanowieniem z dnia 27.01.2015 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy do Sądu Rejonowego w Legionowie.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa wskazując, że nie zawierała żadnej umowy z powodem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana w dniu 14.10.2009 r. zawarła z (...) S.A. Oddziałem w Polsce z siedzibą w W. umowę kredytu restrukturyzacyjnego nr (...) (umowa kredytu – k.20-21, zmieniona następnie aneksem z dnia 22.07.2010 r. – k.22). Na jej podstawie bank udzielił pozwanej kwoty pieniężnej, którą pozwana zobowiązała się spłacić na warunkach i w terminach precyzyjnie określonych w powyższej umowie. Pozwana jednakże – jak twierdził powód – nie wywiązała się z zaciągniętych zobowiązań, wobec czego pierwotny wierzyciel w dniu 12.05.2011 r. rozwiązał umowę kredytu z dnia 14.01.2009 r. (zaświadczenie z dnia 23.08.2011 r. – k.23) i wystawił bankowy tytuł egzekucyjny (– k.24). Następnie jednakże wierzytelności przysługujące pierwotnemu wierzycielowi jego następcą prawnym (...) Bank (...) S.A. wniósł aportem do spółki (...) Sp. z o.o. Sp. k. jako komandytariusz (zmiana umowy spółki w formie aktu

notarialnego – Repertorium A nr (...) z dnia 8.10.2014 r. – k.36-39). Z kolei spółka (...) Sp. z o.o. Sp. k. przeniosła przysługujące jej wierzytelności na rzecz powoda na podstawie umowy świadczenia w miejsce wykonania z dnia 24.10.2014 r. (umowa – k.35), której przedmiotem było przeniesienie przez (...) Sp. z o.o. Sp. k. istniejących i wymagalnych wierzytelności pieniężnych przysługujących poprzednio (...) Bank (...) S.A. jako wierzycielowi pierwotnemu, wskazanych w załączniku do umowy (wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy z dnia 8.10.2014 r. – k.18).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty załączone do materiału dowodowego zgromadzonego w aktach niniejszej sprawy przez strony postępowania.

Sąd, zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 § 1 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Zatem powód powinien udowodnić okoliczności określone w art. 509 k.c. i art. 510 § 1 k.c. dotyczące elementów przedmiotowo istotnych umowy przelewu, jej ważności oraz skuteczności tej umowy.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Zgodnie z art. 510 § 1 k.c. umowa sprzedaży wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę (...). Powód wskazał, iż na podstawie umowy świadczenia w miejsce wykonania nabył od pierwotnego wierzyciela prawa do wierzytelności wobec pozwanej wynikającej z niezapłaconej należności głównej oraz odsetek z tytułu zawartej umowy kredytu.

Z załączonej przez powoda umów nie wynika jednak jakie wierzytelności, w jakiej wysokości i w stosunku do kogo zostały na ich podstawie przeniesione. W umowie zawartej pomiędzy powodem a pierwotnym wierzycielem strony wskazały jedynie, iż nastąpiło przeniesienie wierzytelności przysługujących poprzednio (...) Bank (...) S.A. jako wierzycielowi pierwotnemu, wskazanych w załączniku do umowy.

Do akt niniejszego postępowania została wprawdzie dołączona umowa łącząca pozwaną z pierwotnym wierzycielem, okoliczności tej również nie zaprzeczała pozwana, dlatego pierwotne zobowiązanie nie budziło wątpliwości Sądu, jednakże brak jest przekonujących dowodów wskazujących na to, aby pośród zbytych powodowi wierzytelności znajdowała się również wierzytelność przysługująca pierwotnemu wierzycielowi w stosunku do pozwanej, a jeśli tak, to z jakiego tytułu i w jakiej wysokości.

Na poparcie swoich twierdzeń powód przedstawił bowiem jedynie wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu Sekurytyzacyjnego (k.17), wyciąg z rejestru funduszy inwestycyjnych (k.31), zawiadomienie o dokonanej cesji skierowane do pozwanej (k.26). Należy zatem uznać, że powód nie udowodnił skutecznego przeniesienia wierzytelności w kwocie objętej pozwem w stosunku do pozwanej. Wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu nie ma mocy dokumentu urzędowego w postępowaniu cywilnym zgodnie z art. 194 ust. 2 ustawy o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. 2014.157). W ocenie Sądu z pewnością za skuteczny dowód poświadczający przeniesienie wierzytelności wobec pozwanego nie może również uchodzić budząca wątpliwości co do jej wiarygodności jako wygenerowana automatycznie i elektronicznie kserokopia wydruku z wygenerowanego elektronicznie załącznika do umowy cesji wierzytelności, która nie zawiera żadnych czytelnych podpisów (k.18).

Mając powyższe na względzie, Sąd orzekł, jak w sentencji.